

Rigsdagstidende.

1854. Forhandlingerne paa Landstthinget. № 125.

Femte Session.

76de Møde.

Mandagen den 27de Februar.

(Fortf.)

Tang: Jeg agter at stemme for Lovforslaget og navnlig for den foreliggende Afdeling af samme saaledes, som det er kommet til os fra Folkethinget, og det just ikke, fordi det behager mig saameget, men fordi der for Dieblikket ikke er noget Andet, der foreligger, hvorfor jeg kan stemme. Jeg har havt den Formening, at en Forpligtelse maa medføre en Berettigelse, og jeg har troet, at den Forpligtelse at betale en stor eller en mindre stor Afgift til en Communekasse ogsaa maatte medføre en Berettigelse til at deeltage i Communekassens og Communens Bestyrelse. Dette Princip er det jo, der har gjort sig gjældende i den nu bestaaende Valglov; men de Scalaer, der deri ere opstillede, anseer jeg for forældede efter de sidste Aars Begivenheder og derfor ikke at kunne blive bestaaende længere. Men, vil man mene, at dette Princip ikke længere efter Tidens Aand kan bringes i Anvendelse, at den større Skat ikke længere skal ansees, at Formuen ikke skal repræsenteres, saa finder jeg mig ogsaa deri; men saa ønsker jeg en aldeles fri Valgret; jeg ønsker, at man skal være consequent. Jeg vilde nødtigt have, at det skulde see ud, som om de Mænd, der nu staae i Majoriteten, og som, saa at sige, have Hals og Haand over vor Lovgivning, og som der repræsenterer de mindre Formuer, skulde begaae den Uretfærdighed, først at fratage de større Formuer den Repræsentation eller Andeel i Bestyrelsen, hvorefter de nu ere i Besiddelse, og derefter ikke at ville tilstaae de Mænd, der enten vare i Besiddelse af en meget lille Formue

eller aldeles ingen Formue, nogen Ret til at benytte deres frie Stemme. Jeg troer, at, naar vi skulle gaae Frihedens Vej, saa maae vi ikke opstille en Skillevæg paa denne Vej og sige: De, der staae paa den ene Side, have ikke Kundskab nok, ikke Selvstændighed nok til at bruge deres Stemme; thi, hvorledes vi end sætte denne Skillevæg, om vi end sætte den paa Halvdelen eller paa Trediedelen af Veien, foroven eller forneden, saa sætte vi den alligevel galt; thi, hvorledes vi end sætte den, saa vilde dog de, der staae paa den gode Side af Væggen, kun mene, at Loven er god, men de, der staae paa den modsatte Side, vilde være misfornøiede med Loven. Jeg vil have, at, naar vi skulle have almindelig Valgret, saa skal man være consequent og tilstaae Tjenestekarlen, naar han er fuldmyndig, og Huusmanden og Indsidderen Valgret.

Da vi forrige Gang vare her forsamlede, og denne Lov var under Behandling i Landstthinget, havde jeg den Ære at være Medlem af det i den Anledning da nedsatte Udvalg. Dette Udvalg blev enigt om at dele Valgretten saaledes, at den ene Deel skulde vælge efter Besiddelsen og den anden Deel efter fri Valgret. Jeg havde dengang en Idee, hvorved jeg troede, at Eiendommen muligt kunde lade sig repræsentere, og at man muligt derved tillige kunde afhjælpe en Ulempe, at man nemlig kunde lade den altid tilfidefatte, ofte fortrykte, ja tyranniserede Minoritet komme til nogen Ret. Jeg troede nemlig, at man kunde træffe en saadan Bestemmelse, at hver 50 Tdr. Hartkorn i en Commune skulde vælge en Sogneforstander, at de Mænd, som besad 50 Tdr. Hartkorn, eller saamange, som kunde forene sig til 50 Tdr. Hartkorn, kunde vælge en Sogneforstader, dog naturligvis mod at